

Judikatūras krājums

Lieta C-579/13

P

un

S

pret

Commissie Sociale Zekerheid Breda

un

College van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Amstelveen

(Centrale Raad van Beroep lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tādu trešo valstu valstspiederīgo statuss, kuri ir kādas dalībvalsts pastāvīgie iedzīvotāji — Direktīva 2003/109/EK — 5. panta 2. punkts un 11. panta 1. punkts — Valsts tiesiskais regulējums, kurā trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri ir ieguvuši pastāvīgā iedzīvotāja statusu, ir paredzēts integrācijas pienākums, to apliecinot ar eksāmenu, un par tā neizpildi ir paredzēts naudas sods

Kopsavilkums – Tiesas (otrā palāta) 2015. gada 4. jūnija spriedums

Robežkontrole, patvēruma un imigrācija — Imigrācijas politika — Tādu trešo valstu valstspiederīgo statuss, kuri ir kādas dalībvalsts pastāvīgie iedzīvotāji — Direktīva 2003/109 — Valsts tiesiskais regulējums, kurā trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri ir ieguvuši pastāvīgā iedzīvotāja statusu, ir paredzēts integrācijas pienākums, to apliecinot ar eksāmenu, un par tā neizpildi ir paredzēts naudas sods — Pieļaujamība — Nosacījums — Valsts tiesas veikta pārbaude

(Padomes Direktīvas 2003/109 5. panta 2. punkts un 11. panta 1. punkts)

Direktīvai 2003/109 par to trešo valstu pilsoņu statusu, kuri ir kādas dalībvalsts pastāvīgie iedzīvotāji, it īpaši tās 5. panta 2. punktam un 11. panta 1. punktam, nav pretējs tāds valsts tiesiskais regulējums, kurā trešo valstu valstspiederīgajiem, kuriem jau ir pastāvīgā iedzīvotāja statuss, ir paredzēts pienākums nokārtot integrācijas eksāmenu, par tā neizpildi paredzot naudas sodu, ar nosacījumu, ka šie piemērošanas noteikumi nevar apdraudēt minētās direktīvas mērķu īstenošanu, kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai. Šajā ziņā nav nozīmes tam, vai pastāvīgā iedzīvotāja statuss ir iegūts pirms pienākuma nokārtot integrācijas eksāmenu nokārtošanas vai pēc tam.

Piešķirot dalībvalstīm tiesības pastāvīgā iedzīvotāja statusa iegūšanai paredzēt nosacījumu par to, ka iepriekš ir izpildīti noteikti integrācijas noteikumi atbilstoši to valsts tiesībām, Direktīvas 2003/109 5. panta 2. punktā nav ne noteikts, ka dalībvalstīm jāprasa trešo valstu valstspiederīgajiem izpildīt integrācijas pienākumus pēc pastāvīgā iedzīvotāja statusa iegūšanas, ne tas aizliegts.

Turklāt, tā kā trešo valstu valstspiederīgo situācija nav salīdzināma ar valsts valstspiederīgo situāciju attiecībā uz tādu integrācijas pasākumu lietderību, kāda ir valodas zināšanu un zināšanu par valsts sabiedrību iegūšana, fakts, ka pamatlietā aplūkotais integrācijas pienākums nav noteikts valsts valstspiederīgajiem, nav pretējs trešo valstu valstspiederīgo, kam ir pastāvīgā iedzīvotāja statuss, tiesībām uz vienlīdzīgu attieksmi ar valsts valstspiederīgajiem atbilstoši Direktīvas 2003/109 11. panta 1. punktam.

(sal. ar 35., 38., 42., 43. un 56. punktu un rezolutīvo daļu)